

CONSTANȚA

ABONAMENTELE:

În țară pe 1 an 10 lei
 6 luni 6
 3 4
 Pentru străinătate porto în plus.
 — Incep de la 1 ale fiecărei luni. —
 — Se plătesc înainte —
 Un exemplar 20 bani, vechiu 30 bani.

Director-proprietar: P. GRIGORESCU

APARE DUMINICA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

— Strada Elenă No. 8. —

ANUNCIURILE:

Pe pagina IV rîndul 30 bani
 III 1 leu.
 INSERTII ȘI RECLAME
 Pe pagina III rîndul 1 leu
 — Scrisorile nefrancate se refuză. —
 Manuscrisele, nu se înapoiază.

Constanța 2 Octombrie 1892.

Ca organ de publicitate din localitate nu putem trece cu vederea nimic ce se petrece aici, fie că înbrașoază interese publice, fie că servesc unor cauze de interes particular, fără a le controla și a ne da seamă de modul cum ele s'au petrecut sau se desfășoară, și fără a stigmatiza pe cei abusivi sau a aduce sentimentele noastre de stimă și încurajare acelor care deținând a porțiune a puterii publice în mâinile lor, o împarte cu dreptate și cu sfințenia datoriei pentru ea, spre binele obștesc.

Pornind din acest punct de vedere, de care, de altminteri, țiarul nostru nu s'a departat un moment, ne vom ocupa de asta-dată, de informațiunea dată din județul nostru de țiarul „Adevărul” din capitală, în numărul său 1647 de la 24 Septembrie curent, în rubrica informațiilor sub titlul de: „Un tip de Prefect.”

Cetind aceste informații, am ramas cu desăvârșire surprinși când am vădit că aici s'au putut petrece ast-fel de fapte, fără să ne fie cunoscute, și, intrigati și geloși de organizarea atât de perfectă a reportagiului confrăților de la „Adevărul” ca să denunțe opiniei publice fapte monstruoase ce s'ar fi petrecut în județul nostru, fără ca ele să fi ajuns la cunoștința noastră, am fost siliți a alerga după informații.

Plini de mâhnire trebuie să mărturisim de la început că întreaga informațiune publicată de numitul țiar este antithesa adevărului, este o *Minciună*.

Nu suntem partisanți orbi ai organelor puterii centrale, ne credem însă datori să intervenim atunci când printr'un organ de publicitate se denunță fapte cari ating în cel d'ântei grad onoarea guvernului și a funcționarilor cari îl reprezintă aici, și să spunem și noi cuvîntul nostru care, fiindcă suntem de aici și cunoaștem

și am vădit cum s'au dezvoltat lucrurile, trebuie să cântărească dacă nu mai mult înaintea opiniei publice dar cel puțin cu mult mai mult de cât informațiile diferitelor țiare din țara cari dau asemenea știri fără a le controla și fără a stabili veracitatea faptelor.

Spre a nu cădea așa dar în pacatul confrăților de la „Adevărul” examinând fazele prin cari a trecut cestiunea înființării spitalului rural în județul Constanța, suntem în plină măsură a afirma că informațiunea numitului țiar este tendențioasă, lipsită cu desăvârșire de adevăr și plină de calomni nedemne la adresa șefului acestui județ, care, după cum vom dovedi a fost în această afacere de o corectitudine exemplară. — Iată cum stau lucrurile:

La 18 Iunie anul trecut se primesc la Prefectura ordinul Ministeriului de Interne No 9693, prin care comunicându-se hotărîrea luată de Consiliul de miniștri de a se înființa un spital rural în județul Constanța, Ministeriul cere Prefectului de județ să aleagă locul unde să se facă construcțiunea și să supue cestiunea în deliberarea Consiliului Județean spre a se pronunța asupra ei.—Printr'acest ordin Ministeriul atrage atențiunea Prefectului asupra anumitelor condițiuni ce trebuie să însușească o localitate unde s'ar înființa un spital rural și spre a înlesni atât Prefectului cât și Consiliului județean sarcina alegerii aceluia loc cere concursul medicului primar al județului care, ca persoană specială va putea da indicațiuni utile în această cestiune.

Prefectul județului dând acestui ordin atențiunea ce merita și îngrijat de la început a nu cădea în vre-o eroare cu alegerea locului în cestiune, a cerut mai întâi avisul medicului primar de județ, care l'a și dat, opinînd că locul cel mai propriu pentru clădirea spitalului rural este co-

muna Parakioi din plasa Silistra-nouă.

Localitatea este înaltă, salubră, ferită de bălți și mlaștine, incunjiurată de păduri, cu apă de băut excelentă.

Acest avis împreună cu ordinul Ministeriului de mai sus supunându-se Consiliului Județean, acesta a luat în ședința de la 27 Iunie 1892 următoarea decisiune:

„Consiliul avînd în vedere dispozițiunile ordinului No. 9693 și luînd părerea D-lui Medic primar al Județului;

„Hotărăște că locul cel mai propriu pentru clădirea spitalului rural este comuna Parakioi, din plasa Silistra-nouă, localitate înaltă, salubră, ferită de bălți și mlaștine incunjiurată de păduri cu apă de băut excelentă; că la 2 kilometre departe de Parakioi este comuna Ghiuvegea cu cișmele excelente—între aceste două comune este o înălțime cu o pantă lină unde se va așeza spitalul;

„Distanța de la Parakioi la Ostrov reședința plășii Silistra-nouă este de 2½ ore, de la Parakioi la Enișenlia, reședința plășii Traian din nouă creată este o departare ca de 2 ore;

„Plășile Silistra-nouă, Traian, Mangalia și parte din Megidia vor putea cu înlesnire trimite bolnavii la spitalul din Parakioi, remanînd spitalul județean din Cernavoda pentru plășile Constanța, Hârsova și parte din Megidia”.

Această decisiune înaintînduse Ministeriului, Prefectura primește ordinul telegrafic No. 11194 prin care cere să se arate fără întîrziere dacă se oferă gratis terenul necesar pentru construirea spitalului rural la Parakioi, la care ordin s'a răspuns cu telegrama No. 7830 în coprirea următoare:

„Telegrama 11194. Am numit o comisiune sub președinția mea pentru alegerea anume a locului unde va fi construit spitalul între Ghiuvegea și Pa-

rakioi. Când locul va fi desemnat voi cerceta al cui este și dacă proprietarul voiesce a-l ceda gratis sau cu ce preț”.

Această comisiune transportându-se la fața locului a ales terenul necesar care cădînd pe proprietatea comunei, Consiliul comunal a cedat gratis, prin decisiunea ce a luat sub No. 9 în ședința de la 14 Iulie 1892, o întindere de 2 hectare teren din vatra satului pentru acea construcțiune.

Până la această dată, adică pînă la 22 Iulie 1892, atât Consiliul județean cât și Prefectul județului și toate comisiunile ce a orînduit din propria sa inițiativă s'au pronunțat asupra localității de la Parakioi.—Atunci Ministeriul arată Prefecturii că D-l L-t. Colonel Beldescu oferă patru hectare teren, pentru construirea spitalului rural pe proprietatea sa din cătunul Baspunar, comuna Hairankioi, cerînd informații telegrafice dacă acea localitate îndeplinește cerințele coprinse în ordinul 9693 din 10 Iunie.—Aceste informații, negreșit, că nu le putea da Prefectul județului înainte de a se duce la fața locului și a examina terenul. Scrupulos, ca în toate cestiunile de o importanță capitală, Colonelul Kiritescu alcătuesce din nou o comisiune compusă din D-sa, Medicul primar și Inginerul județului și se transportă în localitate unde constată, în unanimitate, că acea localitate nu întru-nesce nici una din condițiunile coprinse în ordinul 9693 despre care și raportează Ministerului.—Această ofertă a d-lui L-t. colonel Beldescu și constatarea comisiunii urmînd a fi supusă și la cunoștința Consiliului județean, Prefectul în urma înțelegerii avută cu membrii acestui Consiliu raportează Ministeriului la 12 August 1892 că luînd avisul Consiliului județean acesta a declarat că menține hotărîrea sa de mai înainte de a se clădi acel spital pe teritoriul

comunei Parakioi. Medicul primar al județului este de aceeași opinie pe care o împărtășește și D-l Prefect.

Aci se încheie lucrările preliminare hotărârii definitive de a se construi spitalul rural la Parakioi.

Din espunerea lor reiese evident că acușările aduse Prefectului acestui județ, că ar fi cerut bani D-lui L-t. Colonel Boldescu spre a face ca acel spital să se construiască pe proprietatea sa la Bașpunar, sunt niște calomnii, niște născociri vagi în scopul de a păta, printr'un singur condei, o muncă nepătată de peste 40 ani în serviciul Țării de către Colonelul Kirilșescu, Prefectul acestui județ.

De unde reiese că el ar fi căutat să sacrifice interesele publice intereselor particulare, în schimbul unei sume de bani ce i s'ar fi oferit sau ar fi avut intențiunea să ceară? când el a împins scrupulositate în lucrările ce era chemat să îndeplinească personal, până a nu face nimic singur, a nu lua nici o hotărâre de la sine și a constituit comisiuni pe care nu i le-a cerut nimeni, compuse din bărbați speciali sau mai bine cunoscuți în această cestiune, de cât D-sa, care, se teme să nu facă vre-o greșală, ca unul ce abia părăsise serviciul activ al armatei unde petrecuse o viață de peste 40 ani, și nu avea deplină cunoștința de localități.

Dar consecuența în hotărârile luate atât înainte de a se fi cunoscut propunerea D-lui L-t. colonel Boldescu și menținerea ei în chip nestramutat și în urma acelei propuneri, nu mai lasă nici o îndoială despre corectitudinea D-lui colonel Kirilșescu în această afacere.

Iată ce comparațiune există între aceste două localități, pe care prefectul Județului a supus o cunoștinței Ministerului spre a susține hotărârile luate:

Localitatea Parakioi	Localitatea Bașpunar
Comună mare românească, centrul multor sate populate cu climă salubă și apă excelentă, aproape de urșă Ostrov de unde spitalul se poate aprovizionă.	O neînsemnată cătună, aproape de graniță, populația din prejur Turcotară, puțin numeroasă și gata să emigreze, de o Liceu nu frecventează spitalul; drumul la Bașpunar foarte greu, iar na aproape imposibil; Distanța la Constanța vara 8 ore, la Mangalia, Medgidia și Ostrov minimum 6 ore; iar na aceste distanțe sunt impracticabile.

Sa bine-voiască D-l L-t. co-

lonel Boldescu care este persoana interesată a susține că nu este așa și că D-l colonel Kirilșescu a denaturat adevărul inducând pe Minister în eroare pentru că n'a cedat pretențiunilor sale.

Este dureros a constata această realitate a faptelor față cu denaturarea lor desăvârșită din diarul „Adevărul“, denaturare făcută în scopul de a lovi în Guvern și în funcționarii sei de aici și a batjocori pe un vechiu colonel, care a servit o viață întreagă sub drapelul Țării și care ca soldat al datoriei se silește a planta în inima populațiunii de aici sentimentele de dreptate ale datoriei și ale onoarei.

Dar această cestiune a spitalului rural din județul Constanța a fost deja agitată prin publicitate încă din anul trecut. Diarul „Voința Națională“ publicase în No. 680 de la 13 August 1892, o corespondență a unui Dobrogean care temându-se că acel spital se va construi în altă parte și anume pe proprietatea D-lui L-t. colonel Boldescu, facuse proces de intențiuni guvernului și în special D-lui Ministru Președinte. Un alt Dobrogean cinstit și care se găsea se vede în intimă cunoștință a întregii afaceri și a intențiunilor Guvernului răspunde prin diarul „Bucureștii“ No. 745 din 13 August 1892 desmițind pe primul Dobrogean și asigurându-l că și în partidul conservator de care el avea orăre, se găsesc bărbați cinstiți și luminați cari nu sacrifică interesele publice celor particulare.

Va să dăcă această afacere s'a dat deja publicității de un an de zile și nici D-l L-t. colonel Boldescu, nici nimeni n'a cutezat a aduce ast-fel de infame calomnii Șefului acestui județ. — Singur diarul „Adevărul“ a găsit cu cale a se face, echoul, de sigur, al unor svonuri răutăcioase, căci, cunoscând serioșitatea D-lui L-t. colonel Boldescu și pozițiunea ce D-sa ocupă în societatea noastră, refuzăm a crede că ar fi dat D-sa acele informațiuni.

Ne facem așa dar o îndoita datorie de cetățeu și publicist Dobrogean a așterne cu sinceritate fazele prin care a trecut cestiunea înființării unui spital rural în județul Constanța spre a se vedea corectitudinea cu care a lucrat în această cestiune Prefectul județului și a se deduce dintr'nsa că informațiunile numitului diar sunt calomnii nedemne pentru un diar de publicitate.

NEINTERESARE

Sub acest titlu publică *Lupta Națională*, din Brăila, articolul său de fond din numărul 5 de la 26 Septembrie 1893.

L reproducem în întregime lui și-l recomandăm atențiunii numeroșilor români de peste munți cari au venit și s'au așezat în această provincie, cu speranță că se vor mișca mai cu inimă când este vorba de cestiunile naționale care ating pe frații lor ce au lăsat dincolo de Carpați și vor eși din apatia de până acum.

«Sensaționala știre, că tânăru student universitar d. Aurel Pop din Brașov s'ar fi sinucis de foame, nu se adeverește. *Voința Națională* dă cea mai formală desmițire Adevărului, care a adus cel din tăt nenorocita veste

Da. *Adevărul* în privința acestui accident nu spune adevăr. Un reuvoitor a născocit aceasta atât de înspăimântătoare știre. Lucrul nu e adevărat. În capitala României, în centrul culturii și a mișcării naționale, la ușile Ligii, în apropierea și în legătură cu studenții universitari, un universitar român de peste munți n'a murit de foame și nu putea muri. Asta e adevărat, dar atâtă tot.

Pentru cine însă vede ceva mai departe de cât acest incident, lucrurile capătă cu totul altă față. E semnificativă graba *Adevărului* de a relate acea știre și mai semnificativă atitudinea *Luptei*, care imediat în primul său București se plânge de apatia și neinteresarea fraților transilvăneni veniți aici în Țară. O nemulțămire generală există vis a vis de românii de dincolo stabiliți în regat.

E adevărat, acea nemulțămire și învinuirile, cari se aduc lor, une-ori pot fi esaperate. Dar de unde nu-l foc, fum nu iese. Adevărul tot dea-una la mijloc stă. Și prin urmare și nemulțămirea și are rostul său, cauza sa justă și adevărată. Românii din Transilvania stabiliți în Țară nu se prea mișcă.

După vreme multă lume veni să se așeze pe pământul acestei țări.

Și e rodnic acest pământ și au făcut averi și Grecii și Nemții, Bulgarii și Sârbii. Ba chiar Ungurii și Turcii, tot prisosul altor națiuni, au găsit asil în acest pământ al făgăduinței.

Și tot așa puzderie de transilvănime venit'a în Țară. Persecutați și nepersecutați, săraci și așezăți, cu studii și fără carte, buni și răi așezătu-s'au aici și avem dascălime multă, multă de tot, medici și ingineri, militari și advocați, magistrați și moșieri, negustori și arăndași și mulți foarte mulți prin muncă și stăruință facut-ău și averi.

Și s'a început de doi ani încoace mișcarea națională și s'a avântat lumea în urma entuziasmului răspândit de studențime. Umplutu-s'a și Europa de țipetele tinerului român, fundatu-s'a Liga, răspânditu-s'a Memoriiul bucureștean și Replica celor de dincolo. Și s'a dus Memorandul la Viena, s'a închis mulți Români de inimă, condamnatu-s'au la amenzi mari și la cheltuieli de judecată și s'au deschis liste de subscripție, și în toate acestea, ce atitudine avut'au Românii transilvăneni așezăți în Țară?

Grecii lasă milioanele lor celor din patrie. Statul elen a trimis misionari aici, ca să adune parale pentru plata datoriilor sale și s'au făcut adevărate jertfe din partea Grecilor așezăți afară din patria lor.

Românii transilvăneni! Când s'a înființat *Kultur-egylet-ul* ungurese Maghiarilor avuți au dat sute de mil de florini. Acea societate ungurească dispune actualmente de un milion de florini partea cea mai mare daruri benevole.

Societatea pentru maghiarisarea Slovacilor numită «*Emke*» dispune de fonduri colosale, tot prin contribuții benevole.

Așa este la noi! Societatea maghiară se mișcă și rezultatul se vede. Magnații ungrii contribuiesc din greu.

Așa facem noi! Sunt și la noi oameni bogați să mi să arete însă un singur cas, că s'ar fi contribuit d. e. (a Liga nu cu sute de mil de lei dar cu șeci mil.

E trist dar adevărat. Prea e mare apatia și neinteresul și e și mai mare sărgăcenia. Ast-fel stând lucrul nu e mirare, dacă te refuză un român indigen. Cu drept cuvint, cerându-l să contribuie la Liga sau la fondul de acoperire al amenzilor și se răspunde: «*Să dea și frații de dincolo*».

Și nu e așa? Care Român venit aici n'are rude, familie, amici rămași în Ardeal? Cine n'are legături strinse cu nenorociții de acolo?

Ce i mai mulți cunosc pe cei închiși, au prietenșug cu ei. Et bine? Prietenșug și rudenie numai până la pungă? Și aici fac rezervă față de câte-va foarte onorabile excepțiuni.

Prea e de tot de ôie. Pe listele publicate până acum puține nume transilvănene figurează, tot așa e cred la Liga. Et de ce?

Ca să ilustrez și mai bine neinteresarea generală vom reveni la cazul lui Pop. Nu s'a sinucis de foame. Dar câți studenți terminând liceele în Ardeal și venind în București nu rabdă de foame, Mulți capătă locuri prin pensioane, pe la școala Normală ori burse.

Dar cunosc o sumă care abia și duc viața de pe o zi pe alta. Și... a trăit un an cu plăcintă de ș cen-

time pe di. Cas concret. M.... trei ani îndurând cele mai mari miserii s'a ofticat și numit profesor la o catedră în România mare a murit curând după numirea sa. Tot asemenea T.... s'a stins după ce căpătase catedră în orașul Buzeu și s'a stins, pentru că dăsesse grele țile ca student și cați alții. pe cari n'am avut ocaziunea a-i cunoaște.

Statul totdeauna nu poate interveni. El are formele sale, pe care trebuie să le respecte. E rolul societății atunci și mai ales a celei transilvănene. Ei bine de atata vreme, de când curg în toate toamnele studenții din Ardeal, nimeni nu s'a gândit să ia vre o măsură de alinare a nevoilor. Cerșetori se îngrijesc și nevoiași. Pe alocuirea animalelor au societatea lor de protejare. Și cu toate acestea nimeni nu s'a gândit, să găsiască un mijloc de ajutoare a atator tineri, forțe însemnate, care vin din Ardeal?

Studentii din Viena, bine înțeles cei Români, au Societatea România Jună, în casele căreia se adăpostesc noii veniți. Tot asemenea în Pesta, și în București nu s'ar fi putut face prin contribuții barêm atata cât s'a făcut la Viena? O societate care ar îngriji pentru noii veniți de a le da pe un timp determinat casă și o supă cu pâine, a le căuta locuri, unde să-i plaseze, nu s'ar fi putut înființa? Nu e timpul să ne deșteptăm? Nu moare cineva de foame în București, dar rabdă mult, rabdă până i se istovesc toate puterile. Și aici e rândul dascălului să intervie. Ea să ia inițiativa, ca să lucreze, să adune, să se mise. Care din dascăli n'a simțit greutatea, când a venit în București din lipsă de relații și de cunoștințe?

Să impune a rupe odată cu omoritoarea apatie. Dacă vrem să fim ajutați, trebuie noi înșine să dăm probe de un mai mare interes pentru cauza, care o numim a Românilor din Transilvania.

INFORMAȚIUNI

D. Lascar Catargiu, ministru de Interne și Președinte al Consiliului, întorcându-se din concediu, a luat direcțiunea afacerilor Ministerului de Interne cu care fusese însărcinat D. ministru al Domeniilor P. P. Carp.

D. Lascar Catargiu se află deplin sănătos.

Consiliul de Revisie al acestui județ pentru recrutarea clasei 1894, a terminat operațiunile sale în plă-hirsova, Silistra nouă, Traian și Medgidia.

Acum Consiliul se află la Mangalia în zilele de 5, 6 și 7 Octombrie va opera la Canara, reședința plășii Constanța, iar de la 8 — 10

Octombrie în orașul Constanța unde va rezolva și reclamațiunile tinerilor cărora le-a acordat termen.

Consiliul Comunal al urbei Constanța fiind sesizat de cererea D-lui Ministru al Cultelor și Instrucțiunii publice de a se ceda Ministeriului noul local construit de comună pentru școlile sale primare, spre a se instala într'ensul noua școală normală de Instructori pe care ministerul ar fi decis a o înființa aici, a decis în unanimitate că nu poate ceda acel local în schimbul chiriilor ce plătesc comuna pentru localurile de școală. — Dacă Ministerul are necesitate de acel local, comuna s'ar vedea dispusă să-l vinde.

D. M. Vlahuți, subprefectul plășii Constanța, a reușit țilele acestea a prinde o bandă întreagă de țigani hoști de cal, care furaseră peste 50 cai din acest județ și i vinduse peste Dunăre în județul Ialomița.

Ei au mărturisit faptul și după declarațiunile facute mulți păgubași și-au găsit vitele furate în comuna Iazu din județul Ialomița, parte la arendașul moșiei, parte pe la alți locuitori, între cari și șeful de garisoană și consilier Comunal.

Cu privire la bandiții din Dobrogea, unele țiare din țară au dat știri cu totul false și de domeniul fantasiei. Diarul *Adevărul* a împins scrierile despre bandiții Bratu și Balan, până a-i face eroi legendari.

Acești doi tâlhari sunt niște hoști ordinari. Pandese și atacă la drumul mare, fără a cruța pe nimeni.

Țilele trecute au jefuit pe un locuitor care abia prinsese ceva bani din produsele ce vinduse. — Ei se țin în pădurile din județul Tulcea, adăpostiți, se țice, de un unchiu al lui Bratu care ar fi primar în Cap-sincea.

D. Sub-prefect al plășii Mangalia a prins și înaintat Parchetului cinci indiviți din cari doi au mărturisit că au participat la jufuirea locuitorului Hagi Zeciu Gheorghe din că-tuna Caracicula, pendinte de comuna Sarabiol — asemenea a prins și înaintat Parchetul pe un cioban mocan anume Nicoae Cantia, care împreună cu alți trei jefuise pe un locuitor din comuna Tatlașgeac, luându-i 100 Napoleoni și o căruță cu doi cai.

D. Cimbru, polițaiul orașului Constanța, terminând instrucția celor doi bandiți din care reiese că ei sunt autorii crimei de omor și jefuire săvârșită în noaptea de 29—30 August a. e. asupra locuitorului Christian Statsman pe teritoriul comunei Topraisari din plasa Mangalia, a înaintat parchetul pe criminali.

Aflăm că D. P. P. Carp, Ministrul Domeniilor, va face o inspecție în toată țară, și în special în Dobrogea, unde pe lângă plantațiunile întreprinse de Stat va examina și nouile parcelări și satele ce s'au dispus a se înființa din nou.

Creșdend a face o plăcere cititorilor noștri, estragem din studiul diferitelor confesiuni în Romania de *Teofil Frâncu*, publicat în foiletonul Gazetei Transilvaniei No. 213, următorul raport, adresat Ministerului Cultelor de către Șeful comunității Caraimi din acest oraș:

Sub-semnatul, Samuil, Pampulu fiind ales ca șef al miciei comunități din orașul Constanța, socot de datoria mea de a espune respectuos D-voastră pe scurt *origina nației Caraimilor*:

Impăratul Asiriei, Salmanasar, aproape 600 ani înainte de născerea lui Christos, cucerind imperiul Samariet, a adus pe Caraimi robi în Asiria. Ciru, Impăratul Persiei, aproape cu 500 ani înainte de era creștină, cucerind mai toată Asia mică, pe lângă care și Asiria, a luat pe Caraimi robi în Persia; dar, nemulțumit cu aceste isbânzi, a atacat și pe Mesageți, un popor puternic, ce trăia lângă Marea Caspică, voind a-l cuceri. În această expediție au luat parte și Caraimii în oștirea lui. Intrând victorios în acea vastă țară, Ciru a zdrobit pe Mesageți, luând cu acest prilej în posesiunea sa o peninsulă ce le aparținea, numită atunci «Tavrida-Sciția». Pentru a recompensa pe oștenii săi, cari s'au distins în război, a dăruit străbunilor noștri acea peninsulă, și din acel timp ea s'a numit «Crim», după cuvântul persan «Kerim» adică: dar. În această țară străbunii noștri și urmașii lor au trăit până în prezent, profesând religiunea străbunilor lor, adică cele «*zece porunci ale vechiului testament*», fără nici o modificare. De acea nu șcim nimic de originea Evreilor și nu cunoaștem religiunea lor, limba lor, morăvurile și obiceiurile lor. Nu avem cu ei nici o relațiune, sau legături de familie. Ne este oprit chiar de a bea un pahar cu apă în casele lor. Deosebirea între noi și ei este același, ce există între religiunile: creștină, musulmană și israelită. Baza credinței noastre se aseamănă cu religiunea creștină, adică cele «*zece porunci ale vechiului testament*» cu deosebire că creștinii după învierea lui Christos, serbarea Sămbetei au schimbat-o cu Dumineca. Dar fiindcă în timpul nașterii lui Christos, Caraimii trăiau în «Tavrida Sciția», ear nu în Ierusalim, cum am spus mai sus, de aceea noi n'am schimbat nimic din cele «*zece porunci ale vechiului testament*»; serbarea Sămbetei nu ne poate asemila cu Evreii,

caei și Romanii după născerea lui Christos. n'au serbat căta-va veacuri Dumineca, dar numai Sămbăta.

Strabon, mort căta-va timp după Irod, serba de asemenea Sămbăta. Javenal, în sat reie sale, ridea pe Romanii de serbarea Sămbetei. *Pentru aceasta ar trebui ca să se prenumere și Romanii în secta Evreilor?*

De aceea noi Caraimii nu aparținem veri-unei secte evreești, dar suntem o nație aparte, deosebită, și nici odată nu ne am recunoscut și nu ne vom recunoaște ca sectă evreească.

Când creștinii de pe tot globul pământesc se vor recunoaște, ca făcând parte dintr-o *sectă evreească*, numai pentru că consideră, ca o dogmă a religiunii lor cele «*zece porunci ale vechiului testament*», numai atunci și noi, Caraimii, ne vom recunoaște, ca sectarii evrei.

Romania

Tribunalul Județ. Constanța

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală că s'a înscris în registrul firmelor individuale al acestui tribunal în No. 1253 din 93, firma «Dumitru Sandu» declarată astăzi 30 Septembrie 1893, de către D-l Dumitru Sandu pentru comerțul de manufactură, brașovenie și căvărie ce eșercită în urbe Medgidia, fără succursale sau procuratori precum și fără act dotal de și este căsătorit.

Președinte, M. Paulinescu.

Grefier, Coraffa.

No. 8187.

1893, Septembrie 30.

A apărut *Geografia județului TULCEA* de P. Oprea, revădită și împărțită pe nolle plăși, și se află de vânzare la Librăria G. Grigoriu, Constanța; — unde se află și un mare deposit de cărți școlastice după noul program.

STEFAN H. MACKY
AVOCAT

Primește consultațiuni la locuința sa, Constanța, strada Elena No. 16, vis-a-vis de Hotel Panaioti de la ora 7—9 a. m., și de la 3—6 p. m.

Pentru cei lipsiți de mijloace apararea gratis.

Onor. noștri abonați sunt rugați a achita abonamentele zărilor, D. Grigoriu librar, de la care vor primi chitanța.

Abonamentele și anunțurile se pot adresa atât la redacție cât și la librăria D. Grigoriu.

NAȚIONALĂ

Societate generală de asigurare în București

Capital Social 2,000,000 lei.

Fonduri de rezervă 4,000,000 lei

Asigură contra incendiului, contra grindinei, precum și în ramura „vieții” în toate combinațiile uzitate.

Reprezentant principal pentru județul Constanța:

D-1 NICOLAE MASTERO.

Agenția pe Strada Gărei No. 13, vis-à-vis de grădina 23 Noembre.

ANUNCIU

Avem onoare a aduce la cunoștința onorabilului public că am deschis în acest oraș pe Str. Măreș cel Mare No. 1 (fostă farmacia d-lui Bömches), o

FABRICA DE RAHAT ȘI HALVA

(Sucursala fabricii noastre din Galați)

în care fabricăm și vindem în angro și în detal Rahaturi, Halvale, diferite Dulcetuuri de munte, Bombone, Cafe tari, Prajituri și diferite alte mărfuri de această branșă cu prețurile cele mai convenabile.

Mărfurile aceste le vindem garantând de calitatea lor bună.

Primin și comande de ori-ce cantitate, pe care le executăm prompt.

Avem multă speranță că onor. Public nu va lipsi ane da concursul d-lor.

Cu stimă

E. CRONDIRA & V. LIMBEROPULO

DORNA

SARU, JUDEȚUL SUCEAVA

ISVORUL „CARMEN-SYLVA”

APA MINERALA ALCALINA BICARBONATA

PROFESIUNARII DOLINARII FOLIEU

Experiența seculară a demonstrat că nutriționa generală este foarte favorabilă influențată prin cure alcaline. Afecțiunile constituționale a funcțiunilor stomacului, ale ficatului, ale rinichilor și ale căilor urinare, cedază repede, întrebunțind diferite ape alcaline.

Maladiile în contra cărora se recomandă apa de Saru-Dorna, isvorul „Carmen-Sylva”, sunt Anemia cu consecințele ei, proscum sunt palpitațiile, lipsa de poftă de mâncare, slăbiciunea generală, insomniile, somnolența, somnul agitat, constipația și diferitele simptome nervoase. Chlorosa (pălărea feței); Scrofuloza, Impaludismul (friguri învechite cu spăna umdată); dintre boala de piele Eczema, Psoriazul, Lichenul (măncărimea pielii, pe la pe corp și pe obraz); dintre boala constituțională: Petagra, Guta (podagra), Rheumatismul. Ca reconstituant se poate administra în urma unor boala cronicale în urma unui catar cronic al pulmonului (al poestului), în urma unei cure mercuriale. E foarte activă în contra coborâșilor hepatice (ale ficatului) și nefritice (ale rinichilor).

Dosă: Pentru adulți la dejun și la prânz câte o jumătate din butelie cu sau fără vin.

Depozit la D-nu C. SEITAN, Constanța.

Fabulosă de efin

M'am decis de aci înainte
Ca să vîndă încălțăminte
Cu prețuri foarte moderați
Ca să fiți D-lor și D-nelor câștigați.

II.

De comanda de Poști
În douăzeci ore le aveți
Iar și gata de vroși
La minută le găsiți.

III.

De Domni, D-omne, Domnișore
De șevroși sau vr'o culore
Pentru sezonul de băi
Le găsiți numai la noi.

IV.

De vroși să comandați
Vă rog ocol nu'mi dați
Căci sunt un bun român
Cum a fost Tatăl Străbun.

V.

De vroși să mă aflați
Strada Traiană apucați
Căci vă es efi înainte
Și vă fac un Compliment.

D. MȘORA

La „Cisma Modernă”.

Lă bazarul român

O cantitate mare de mărfuri de Galanterie, Manufactură, Incălțăminte și alte specii de mărfuri, vind cu prețuri cele mai moderaate după concurența pieței.

Fac apel la toți prietiniți atât din oraș cât și din județe a mă încuraja cu cumpărările D-lor.

G. Șerbăneșu.

Anunțiu

Cereți numai adevărata apă minerală din originala sursă:

Borvis de Borszek

care este superioară tuturor apelor minerale, și vă feriți de alte ape valămatoare sănătăței.

Depozitarul general pentru județul Brăila și Dobrogea este asnal

D-1 C. Molândac

Strada Regală No. 89 și 91 bis în

— BRĂILA —

Piața Independenței

AVIS

Piața Independenței

La Magazinul de Haine Gata

MAURICE HORNȘTEIN

Se află un bogat asortiment de Haine Gata pentru primă-vară și anume: 200 pardesiuri diferite desennuri din stofele cele mai fine. — 2,000 costume, haine complete diferite desennuri pentru băroași și copii. — 3,000 perechi pantaloni diferite desennuri de fantazie. Un mare asortiment de haine de dame, pardesiuri de cheviot cu pelerine, Jachete după ultimul jurnal. — Pelerine lucrate în dandele și groje toate după ultimul jurnal. — Fiind-că au adus o cantitate foarte mare de mară, m'm decis a vinde cu prețuri foarte efine. — Rog pe toți clienți a mă onora cu vizitele D-lor.

Magazin de coloniale, băuturi spirtoase și diferite articole de ferărie.

G. D. BALAN

— Strada Carol. — Constanța. —

LIBRĂRIA ȘI TIPOGRAFIA „Universală”

Librăria

Este asortată cu tot ce se atinge de articole de librărie; precum:

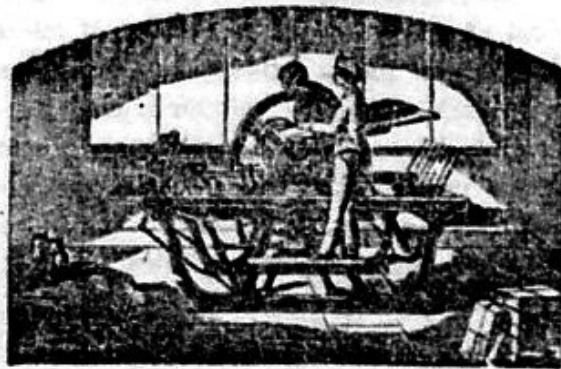
Papeterie bogat montată cărți școlastice, de științe și diferite romane în limba Română și Francesă

Articole de pielărie, albume de fotografi și poezii, port-moneuri, port-tabacuri port-notise etc. etc.

Colecțiune de diferite tablouri, cornise pentru fotografi.

Jucării de copii și păpuși.

Parfumerie și săpunuri, Note pentru piano din țară și strălăta-te.

Tipografia

Posedând o mașină din cele mai perfecționate sisteme „Marrioni” și fiind asortată cu diferite litere tăctura cea mai modernă poate efectua ori ce lucrare precum:

Cărți, Ziare, Afize, Registre, Adrese, Circulări, etichete, Cărți de vizită de logodnă, bilete de nuntă, și de înmormântare.

Deposit de tot felul de imprimate și registre necesare D-lor Perceptorii, Onor. Primării și Epitropiciilor de Biserică.

LEGATORIE DE CĂRȚI

Gr. M. GRIGORIU

CONSTANȚA

Efectuarea prompte și prețurile cât se poate de moderaate.

Girnt Responsabil Ion Lupescu.

Biblioteca Județeană „Ioan N. Roman” Constanța